

Posttidning B

Skånska Luftvärnskårens Kamratförening
Nils Ahlins gata 19
271 39 Ystad

PORTO
BETALT

Lv 4-ingar!

Har sommaren varit god? Blev det grillat och rosévin och/eller massor av bad? Här i Ystad har vädret varit blandat – det vill säga en ”normal” sommar!
Traditionerna är olika och med åren förändras ens behov så för min egen del blev det inga bad. Vår grill står som vanligt på vinden. Sådana excesser överlåter jag till mina två vuxna barn. I stället har det blivit kulturella aktiviteter istället. Ett besök på Birgit Nilsson museet i Västra Karup var en höjdpunkt tillsammans med en ”lumparkompis från 1964” Lennart Ling och hans hustru. Kan varmt rekommenderas. I juni var det premiär för Rickard Söderbergs operett ”En Nunna för mycket” på Ystads Teater. En strålande föreställning; Rickard lämnar ingen oberörd. Sen var det dags för premiär hos Scen Österlen. Ungdomsteater som gav ”Shrek en musikal”. Ledarna gör ett fantastiskt jobb och ungdomarna visar upp mycket talang.
I maj besökt föreningen Ängelholms flygmuseum. Spännande och intressant. Där fanns barndomens flygplan och dagens moderna. Stor igenkänningsfaktor för en luftvärnare. Vi fick prova att flyga Viggen i en simulator med varierande resultat. Själv lyckades jag krascha på Kastrup på grund av för låg landningshastighet.

I år hade vi ingen med i Nationaldagsfirandet. Styrelsen var upptagna av andra föreningar, som fick prioriteras i år. Hösten har ett par trevliga aktiviteter inlagda. Ett besök på Trelleborgen från vikingatiden. Vi kommer att få kvalificerad guidning vid besöket. I oktober är det en traditionsenlig kamratträff på Militärmuseet med mat och teater. Under hösten har vi också flera event på Militärmuseet; ”ärtor och berättelser”. En chans för alla att få en riktig krigarlunch, som lottorna i Sövestad har lagat! Det vore kul att se lite nya ansikten på våra träffar.
Redan i augusti kändes det som om hösten hade kommit så jazzfestivalen fick nästa markera slutet på sommaren.

Ta hand om varandra!

Thomas Lantz
ordförande

Lv FVRYRINGEN

Föreningen bildad 1946

NUMMER 3-4 / SEPTEMBER 2019 / ÅRGÅNG 61

Den amerikanska
säkerhetspolitiken

Sid 4

Påg i Skanör på 50-talet och
luftvärnet på Falsterbonäset

Sid 12-14

HAWK-Veteranerna
på plats i Ystad

Sid 17

Då regementets skjutfält- idag allas badstrand.

Foto: Lennart Broberg

Några höjdpunkter i höst på Ystads Teater

Mer info och biljetter:
ystadsteater.se

Ystad Visitor Center
0411-57 76 81

Folk o Rock i Malmö

Dotter
fredag 11 oktober

Best of Bowie
fredag 1 november

Edda Magnason
torsdag 7 november

Karin Tingne
lördag 16 november

Romeo och Julia Kören
fredag 6 december

Pernilla Andersson
torsdag 12 december

Samt: Andreas Weise 17 oktober • CajsasStina Åkerström 22 oktober • Lisa Miskovsky 9 november
Joe Labero 20-21 november • Stefan Sundström 24 november

... och mycket mer

INNEHÅLL

Skånska Luftvärnskårens
Kamratförenings styrelse
Organisationsnr 802443-9559

Ordförande Thomas Lantz
0709 47 77 99 / thomas.lantz@ystad.se
Vice ordförande Bengt Jansson
070 271 44 71 / bb.jansson@telia.com
registret@lv4.org / lvfyringen@lv4.org
Skattmästare Lars Oddshammar
0734 13 16 83 larsoddshammar@gmail.com
Bankgironr 179-6275
Sekreterare Roland Jostrup
roland@jostrup.se
Ledamot Lars Persson
070 519 39 82 / larsrevinge.persson@gmail.com
Ledamot Inga Berggren
0707 88 40 49 / ingaberggren@telia.com
Webbmaster Curt Hansson
curt.hansson@kopingebo.com

Lv-FYRINGEN
Nils Ahlins gata 19
271 39 Ystad

Ansvarig utgivare Thomas Lantz

Veteranstöd Sven Hansson
sven-olof.hansson@telia.com

Materialförvaltare Claes Malmberg
claesmalmberg321@gmail.com

Museiintendent Lars Noretöft
lars.noretoft@hotmail.com

Grafisk Design Kreatören i Grönt AB
Tryck Ystad Tryck AB

Sidan 6-7:

En hisnande tur
i simulatoren!

Kamratföreningens vårutflykt
till Ängelholm den 21 maj.

Sidan 10:

Spännande och intressant
framtid på regementet

Representanter för de olika
Kamratföreningarna inom Luftvärnet
samlades i Juni.

Sidan 8:

Rb 69 - Redeye
- en historisk återblick

ur Minnesboken "Så Minns vi Lv 4", som
utgavs av Kamratföreningen i samband med
nedläggningen av Regementet.

Sidan 12-14:

Påg i Skanör på 50-talet och
Luftvärnet på Falsterbonäset

En berättelse om att vara påg i Skanör
och äventyren på Militärt övningsområde
till fakta som skjutplats för Lv4.

Ur innehållet i nästa nummer som kommer medio mars 2020:

- ✓ Zeppelinare - Utopi eller verklighet
- ✓ Karlbergs Slott - Världens äldsta Kadettskola
- ✓ Minnen från Malmö
- ✓ Vad händer 2020

NY REDAKTÖR & NY KREATÖR:

Ny uti redaktions stolen

Från och med den 15 april 2019 är undertecknad
Lv-Fyringens nye redaktör.

Jag påbörjade min militära bana vid Skånska
Luftvärnsregementet 1966 på Förberedande
Troppchefsskolan (FTCS), utexaminerades från
Karlberg den 29 augusti 1969. Vi firar 50-års-
jubileum denna höst.

Jag tjänstgjorde sedan på regementet fram till
1977 då jag påbörjade Militärhögskolans Högre
Stabskurs i Stockholm. 1983-84 resp 1989-1990
tjänstgjorde jag på regementet i Ystad.
Efter lärartjänst vid Karlberg, Militärhögskolan
och tjänstgöring vid LvSS i Norrtälje avslutade jag
min aktiva tjänst som stabsofficer på Högkvarterets
Insatsledning där jag bl.a. ansvarade för rustnings-
kontroll inom ramen för OSSE/Wiendokumentet.
Jag har varit vice ordförande i Kamratföreningen
sedan 2012.

Jag gick i pension 2009 och flyttade då till Lomma
där jag nu bor.

Med önskan om trevlig läsning!

Bengt Jansson
Redaktör

Ny uti kreatörs stolen

Det närmsta jag har kommit Lv4 är mina prome-
nader med hunden på övningsfältet i Falsterbo och
de gula flygplanen och dess långa "korv" på släp.
Min militära karriär består av 10 månaders
utbildning som sjukvårdare på P2 i Hässleholm
och två repövningar. Och att inte att förglömma
några år som sjukvårdare i Hemvärnet.
Men min karriär som kreatör är desto längre då
jag detta år firat 47 år med det egna företaget.
Fast den började redan 1963 som dekoratör
på anrika Heimers i Malmö. Därefter blev det
ett antal år på PLM som förpackningsdesigner,
främst då ölburkar.

1972 tog jag steget och startade mitt eget företag
Reklammakaren AB, idag Kreatören i Grönt AB.
Har under mina år som art director/kreatör jobbat
med ett brett spectra av kunder. Det är allt från
Öresundsvarvet i Landskrona till Kronfågel och
kyckling. Där jag bland annat var med om att ta
fram marknadsföringen när de lanserade den
färska kycklingen. Idag kombinerar jag livet kreatör
och pensionist, vilket är alldeles utmärkt.

Peo Gertsson
Kreatör

Donald Trump, den amerikanska säkerhetspolitiken och konsekvenserna för Sverige

Donald Trump har ända sedan han valdes som president gjort uttalanden, ofta felaktiga eller omdömeslösa, som väckt uppseende både i USA och i omvärlden. Men vilken roll spelar egentligen Trumps person för USA:s utrikes- och säkerhetspolitik? Hur mycket makt har den amerikanske presidenten personligen att förändra och inrikta denna politik? Och vilka konsekvenser har detta för Europa i allmänhet och Sverige i synnerhet? Svaret på dessa frågor är inte så självklara som det kan verka.

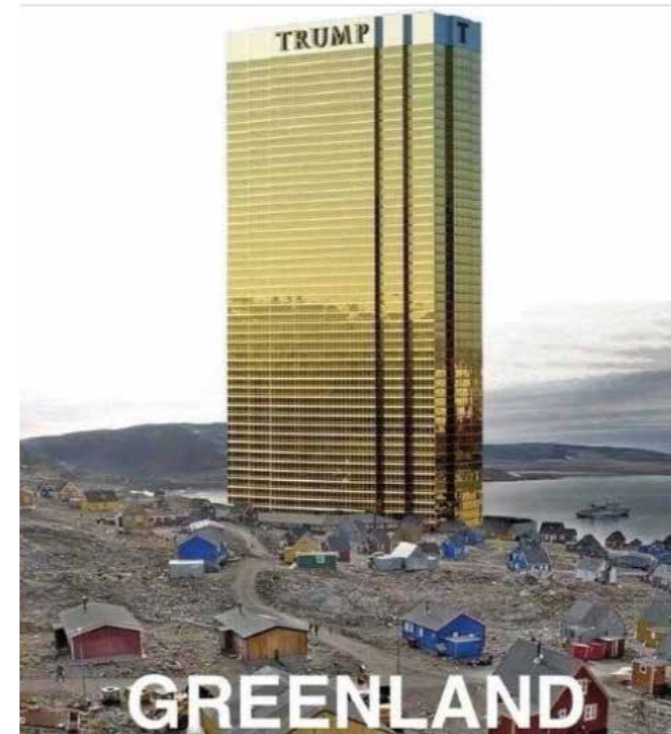
Donald Trump har ända sedan han valdes som president gjort uttalanden, ofta felaktiga eller omdömeslösa, som väckt uppseende både i USA och i omvärlden. Men vilken roll spelar egentligen Trumps person för USA:s utrikes- och säkerhetspolitik? Hur mycket makt har den amerikanske presidenten personligen att förändra och inrikta denna politik? Och vilka konsekvenser har detta för Europa i allmänhet och Sverige i synnerhet? Svaret på dessa frågor är inte så självklara som det kan verka.

Till att börja med är USA inte Nordkorea: det som presidenten säger på kvällen blir inte lag morgonen därpå. Den amerikanska konstitutionen bygger på makt-delning mellan tre nästan jämnstarka aktörer: den exekutiva makten, som leds av presidenten, den lagstiftande makten, det vill säga kongressen, och den dömande makten, som ytterst leds av Högsta domstolen. Både kongressen och domstolsväsendet har betydande förmåga att sätta gränser för vad presidenten kan och inte kan göra. Kongressens viktigaste maktmedel är pengarna: presidenten måste i princip ha kongressens tillstånd att göra av med varje enskild dollar i den amerikanska statsbudgeten. Inom utrikespolitiken är emellertid presidenten den enskilt viktigaste aktören. Samtidigt kan en kongressmajoritet utan problem köra över presidenten i viktiga utrikespolitiska frågor, vilket redan hänt flera gånger under Trumps tid vid makten. Kongressen har till exempel infört mycket hårdare sanktioner mot Ryssland än vad Trump ville genomföra.

Även delar av den exekutiva makten har också stort inflytande. Det amerikanska försvarsdepartementet (allmänt kallat "Pentagon" efter högkvarteret i Arlington, Virginia) är världens största arbetsgivare, med nästan tre miljoner anställda inklusive reservister. Det har en budget på 686 miljarder dollar, närmare 6600 miljarder kronor – att jämföra med hela den svenska bruttonationalprodukten på omkring 4800 miljarder kronor. En så stor apparat blir givetvis en maktfaktor i sig själv.

Samtidigt är det alltid så att det är presidenten som syns mest, som den främste företrädaren för USA oavsett personlighet. Och president Trump har bara den senaste tiden gjort ett par utspel som uppmärksammats mycket, inte minst

I promise not to do this to Greenland!

i Sverige. Dels försökte han aktivt intervjua för att få den amerikanske artisten "ASAP Rocky" frisläppt från svenskt häkte. Dels har han, enligt uppgift, uttryckt önskemål om att "köpa Grönland". Dessa något bisarra frågor är emellertid exempel på fall där den amerikanske presidenten faktiskt inte har någon makt alls. I fallet med artisten stod det klart att det svenska rättssystemet fungerar utan extern inblandning. I det grönländska fallet kan noteras att det inte är första gången som USA försökt köpa ön – det första försöket gjordes på 1860-talet och det andra så sent som 1947. Men Grönland är en del av Danmark, ett NATO-land som är ett av USA:s allra närmaste allierade länder. USA har en egen militärbas utanför Thule på nordvästra Grönland, vilken har en viktig roll för USA:s förvarnings- och kärnvapenstrategi. Något säkerhetspolitiskt behov av att köpa Grönland finns därmed inte, och den amerikanska kongressen kommer inte att finansiera ett sådant köp. Därtill kommer att idén väckte mycket ont blod i Danmark, som annars under de senaste femton åren varit mycket lojalt gentemot USA och deltagit i princip i all USA:s krigföring internationellt under denna tid. Något amerikanskt köp av Grönland kommer därför inte att bli av.

För vår egen del kan konstateras att den nuvarande svenska regeringen har gjort ett militärt närmande till USA till en säkerhetspolitisk huvudlinje. Hur påverkas då detta av Trumps ofta svårbedömda utspel? Inte så mycket som man skulle kunna tro. Trumps nationella säkerhetsstrategi, som fastställdes 2017 med Trumps underskrift, tydliggör att USA har två primära motståndare: Ryssland och Kina. Att strategiskt möta och mota dessa länder, i Europa och i Asien, är numera huvudmålet för Pentagon. Detta är baserat på militära realiteter, snarare än president Trumps egen förkärlek för auktoritära stormaktsledare som Rysslands Vladimir Putin och Kinas Xi Jinping. Oavsett Trumps person går alltså Pentagon sedan några år in i ett läge där geopolitisk stormaktsrivalitet är det dimensionerande problemet.

För Europa (och därmed Sverige) har detta inneburit att USA nu satsar flera gånger mer pengar på försvaret av Europa mot Ryssland än vad Obama gjorde, och genomför en upprustning i bl a Polen som möjliggör att USA har handlingsfrihet med en pansardivision och på sikt en hel armékår i östra Europa. På motsvarande sätt har NATO placerat ut allierade förband i alla de baltiska

länderna samt Polen, i syfte att skapa en "snubbelträdsförmåga" mot Ryssland. Även om förbanden är små – i regel förstärkta bataljonsstridsgrupper – skulle Ryssland, i händelse av att man väljer att angripa Baltikum och/eller Polen, tvingas strida mot soldater från mer än ett dussin NATO-länder, inklusive USA.

För Sveriges del kan noteras att vi deltar militärt i nästan alla stora amerikanska och NATO-övningar i vårt närområde, med alla vapenslag. Vi har ett världlandsavtal med NATO – som handlar om mottagandet av NATO-trupp i Sverige, inte minst amerikansk – och vi har ett trilateralt avtal mellan försvarsdepartementen i Stockholm, Helsingfors och Washington, DC. Det avtalet täcker visserligen inte ömsesidiga försvarsgarantier eller territoriellt försvar, som ett NATO-medlemskap skulle göra, men är ändå en indikator på det nära militära samarbetet mellan de tre länderna – oavsett Trumps retorik. Den senare är alltså bara en del av den amerikanska säkerhetspolitiken, och ofta inte den viktigaste.

Författaren är fil. dr. i statsvetenskap, chef för den säkerhetspolitiska enheten vid FOI och ledamot av Kungl. Krigsvetenskapsakademien. Han är också RO/Kn vid Skaraborgs regemente (P4), efter att ha gjort värnplikt vid Lv3IP10 1986-87 och utbildats 1987-1988 på KadS Plv samt ROK Plv på Lv4IP7. På fritiden är han bland annat styrelseordförande för Svenska Pistolskytteförbundet, en frivillig försvarsorganisation med 28 000 medlemmar.

Mike Winnerstig

En hisnande flygtur i simulatorn!

Kamratföreningens vårutflykt
den 21 maj 2019.

Roland Jostrup med rätt fighting spirit...!

Kaj-Sune Lagnebo
får hjälp av instruktör

Inga Berggren
- en blivande pilot..?

Tisdagen den 21 maj samlades 15 medlemmar från Lv 4 Kamratförening i Ängelholm för att besöka F 10 Flygmuseum.

Besöket inleddes med lunch i Valhall Park. Efter en god och trevlig lunch promenerade deltagarna till museet som är inrymt i en f.d. hangar på den gamla flygflottiljen, där vi välkomnades av dagens guide, Göran Brauer. Flygmuseet drivs av F 10 Kamratförening. Flottiljen lades ned 2002 och några år senare startade museet upp sin verksamhet, nämligen 2004. Museet är inriktat på flygverksamhet och speciellt det som har hänt på F 10.

Under den vane guidens ledning gavs besökarna tillfälle att bekanta sig med allt som hänt på flottiljen. Många i gruppen tog tillfället i akt att ta en flygtur i simulatorn, med mer eller mindre lyckade landningar.

Efter en fullmatad rundvandring avslutades besöket med kaffe innan besökarna återvände hemåt med många nya intryck från ett museum väl värt ett besök.

Vid pennan: Bengt Jansson

Vid kameran: Lars Persson/ Kaj-Sune Lagnebo

Göran Brauer från F 10 Kamratförening
hälsade välkommen.

God avkoppling efter lunchen; fr v Inga Berggren, Thomas Lantz, Bengt Jansson, Jan Lundblad och Roland Jostrup

RBS 69 Redeye

- en historisk återblick

22 år i försvarets tjänst (1970- 1992)

Ett av kapitlen handlar om Lv 4 som Robotregementet och skrevs av Rolf Lindelöf, nedan ett utdrag avseende Robotsystem 69.

RBS 69 – Redeye

Luftvärnsrobotsystem 69 (RBS 69) stod näst i tur att införas i Luftvärnet. Lv 4 blev åter inblandat i verksamheten på ett tidigt stadium. Bakgrunden till införandet av det amerikanska lätta och bärbara robotsystemet var, att våra infanteri- och norrlandsbrigader var i starkt behov av ett yttäckande luftvärnssystem, som dessutom kunde följa och understödja de främre bataljonerna i vägfattig terräng. Denna typ av brigader hade sedan 1950-talet varit organiserade med ett luftvärnskompani bestående av 18 stycken 20 mm luftvärnsautomatkanoner m/40. Dessa kompanier kunde endast skydda en begränsad yta och hade dessutom låg effekt mot snabba mål.

Hotutvecklingen på stridsfältet gick mot en allt rörligare strid och därmed ett behov av luftvärnsskydd över större ytor. Större luftlandsättningsoperationer och armésamverkande attackflyg ingick också i den hotbild som växte fram i början av 1960-talet. Studier i Sverige utmynnade i att det amerikanska luftvärnsrobotsystemet REDEYE var en stridsekonomisk lösning. Systemet hade en många gånger större yttäckning, högre nedskjutnings-sannolikhet och en större rörlighet än de befintliga 20 mm automatkanonförbanden. Roboten var av typen Fire and Forget och hade därför en IR-målsökare. Det var ett bärbart och effektivt luftvärnsvapen som avfyrades från skyttens axel.

Direkt efter beslutet att anskaffa och införa REDEYE i Armén hösten 1967 planerades och påbörjades försöksverksamheten vid LvSS och Lv 4.

Senare blev andra luftvärnsförband inblandade i liknande försök. Trots en mycket begränsad tillgång på robotar att öva med och att genomföra försök på lyckades Lv 4 bidra med ett seriöst underlag för såväl organisation, taktik, stridsteknik som utbildning.

Under tecknad var avdelad som försöks-officer och blev utbildningsåret 1968-69 kompanichef på det första kompaniet som grundutbildades. Det går att acceptera att försöksverksamhet tvingas genomföras med begränsad omfattning av materiel.

Men det första kompaniet hade under större delen av utbildningstiden en alltför liten uppsättning robotmateriel. Bland annat tvingades förbandet att själva tillverka egna attrapper och i övrigt använda fantasin så mycket det gick, för att skapa acceptabla förutsättningar för en god utbildning.

Under utbildningsåret fick förbandet goda hjälpmedel för övning i målfångning och målföljning genom ett intimt samarbete med FMV och ingenjörsfirman J L Weibull. Särskilda IR-lampor togs fram, dessa representerade till styrka och frekvens verkliga mål. IR-lamporna monterades på Weibulls målbanor i pjåshallen.

Med luftvärnssystem RBS 69 fick Luftvärnet sitt egentliga genombrott inom Armén vad avser förståelse för behovet av luftförsvar från marken. Luftvärnskompanierna ingick organisatoriskt i infanteri- och norrlandsbrigader och kunde då i direkt samverkan med brigadchefen föreslå hur luftvärnskompaniet skulle utnyttjas för att ge brigaden det understöd som krävdes i stridens olika skeden. Detta var ett fullständigt nytt sätt att använda ett luftvärnsförband på, och bildade därmed skola, bland annat vid utformning av våra framtida luftvärnsrobotsystem.

RBS 69 fanns kvar i krigsorganisationen under en lång tid. Roboten var mycket tillförlitlig men den taktiska livslängden gick ut långt före den tekniska. Den snabba förändringen i luften mot allt snabbare, manövrerande och lågflygande flygplan gjorde att effekten av systemet, som dessutom saknade spaningsradar i sin organisation minskade successivt redan 10-15 år efter införandet.

Den faktor som reducerade effekten mest var målsökarens begränsade möjligheter att diskriminera mål mot terrängbakgrund när flygplan uppträder på mycket låg höjd, samt den alltmer ökade möjligheten att störa denna typ av målsökande robot med sofistikerade facklor.

En annan taktisk begränsning var att attackflygplan inte kunde bekämpas förrän de i princip hade passerat över eldenheten. Det var bl. a. mot denna bakgrund som behovet av ett nytt luftvärnsrobotsystem uppstod. Detta var början till RBS 70.

Text & Bild: Rolf Lindelöf / Bengt Jansson

En glad Regch Stf, Thomas Wessman

Kamratföreningsmöte Lv 6

Halmstad 13-14 juni 2019 *Text & Bild: Bengt Jansson / Lars Persson*

Bild på fr v: Thomas Persson, Thomas Wessman och Jan Ågren

Veckan före midsommar hälsades vi välkomna till det årliga kamratföreningsmötet på Lv 6. Lars Persson och jag representerade vår kamratförening. Efter traditionsenlig inkoartering med sängbäddning med mera på logementet, samlades vi för gemensam lunch.

Efter lunch informerade överstelöjtnant Thomas Wessman, stf chef Lv 6 om pågående utveckling inom luftvärnet. Det som genomsyrade alla genomgångar och stämningen på regementet var den positiva känsla som rådde på förbandet. Det man hela tiden framhöll som viktigt var att nu var man i färd med att bygga upp - i stället för att man tidigare monterat ned förbandet.

Tanken med denna träff är att genomföra ett redaktionsmöte för Luftvärnsregementets Kamrater. På grund av sjukdom genomfördes inte detta möte, vilket blev lite smolk i glädjebägaren. I stället gjordes ett kortare besök på 91- museet.

Eftermiddagen avslutades med en genomgång och förevisning av RBS 98, ett tyskt jaktrobotsystem som Sverige köpt in till JAS- förbanden. Systemet har anpassats till att kunna användas som luftvärnsrobotsystem och då transporterat av en bandvagn 410. Både genomgång och förevisning gav oss en tydlig bild av det nya systemet.

Dagen avslutades med gemensam kamratmiddag på officers-mässen. En trevlig kväll med god mat och många minnen. I samband med middagen avtackades avgående ordförande för Kunglig Östgöta Luftvärnsregementets Kamratförening, Jan Ågren samt Luftvärnsregementets Kamratförenings avgående ordförande Thomas Persson av Regch stf Thomas Wessman.

Förmiddagen dag två ägnades åt Regementschefens Sommaravslutning. Därefter fick vi en genomgång av RBS 103-Patriot. Till detta system finns materieln än så länge inte i Halmstad så det blev mest presentationer med hjälp av dator. Båda dessa nya system skall på sikt ingå i den svenska organisationen, mer om detta på följande sidor. Kamratföreningsmötet avslutades i vackert väder med en av årets höjdpunkter på regementet;

Detta är den första värnpliktkontingent som rycker ut efter ca. 10 års uppehåll. Utryckningen skedde på gammalt känt manér, genom att soldaterna under ledning av plutonchefen marscherade ut genom kaserngrindarna under överinseende av övrigt befäl.

Tack Lv 6 för trevligt och väl genomfört kamratföreningsmöte!

Spännande och intressant framtid på regementet

Ett år på ett regemente är oftast mycket händelserikt. Representanter för de olika Kamratföreningarna inom Luftvärnet samlades i Juni till ett möte vid Luftvärnsregementet. Det som vi alla upplevde i samband med mötet var den positiva anda som präglade hela regementets personal, som någon uttryckte det: ”nu skall vi bygga upp något för framtiden - inte lägga ner”. Jag presenterar nedan några, spännande och intressanta saker som jag tror kommer att bli både spännande och utmanande för regementet.

Värnpliktsutbildningen som regeringen återaktiverade 2017 fortsätter. Den 14 juni 2019, muckade cirka 150 soldater från regementet, nästan tio år efter det att värnplikten ”lades i malpåse”. Anledningen till att värnpliktsutbildningen återaktiverades var att det säkerhetspolitiska läget hade försämrats i Sveriges närområde efter krigsutbrottet i Ukraina och den ryska illegala annekteringen av Krim. Dessutom hade Försvarsmakten svårt att fylla krigsförbanden med frivilliga. Under 2018 och 2019 har ca 4000 värnpliktiga om året valts ut (för hela landet). För 2020 är målet 5000. På sikt kan det bli tal om att öka antalet ytterligare. Lv 6 andel av dessa 4000 värnpliktiga är för 2019 ungefär 150 värnpliktiga som den 22 juli 2019 ryckte in för att genomföra 11 månaders grundutbildning.

Värnpliktskullarna kommer i framtiden att öka vid regementet, vilket är nödvändigt för att bemanna nya och gamla materielsystem med soldater och förhoppningsvis öka rekrytering av fast anställda till förbandet/försvaret.

Äldre luftvärnsrobotsystem skall införas igen. Som vi skrev i förra numret av tidningen kommer RBS 70/90 att tillföras de mekaniserade brigaderna. Nyheten är att RBS 90 tas tillbaka efter att varit placerad i malpåse. Provskjutningar med Robot 90 har visat att robotsystemet fungerar fullt ut. En utmaning i detta avseende är att ”hitta personalen” som utbildats på systemet och/eller kanske utbilda nya/gamla soldater för detta ändamål.

RBS 23- eller som det kom att kallas, BAMSE, skall återaktiveras. Systemet började utvecklas på 1990-talet och blev klart några år in på 2000-talet. Försvarsmakten utbildade värnpliktiga till systemet vid Lv 6. Systemet användes fram till 2008 som demonstratorförband, då det lades i malpåse. Den 1 juli 2019 gav ÖB beskedet, om att robotsystemet RBS 23 skulle återuppstå. Systemet kommer att placeras på Gotland huvudsakligen med personal (officerare och värnpliktiga) från Lv 6. Varje eldenhet kommer att bestå av en spaningsradar (PS 90) samt någon/några robotkärnor som tillika är eldledningsradar. På varje robotkärna finns sex skjutklara robotar. Räckvidden uppgår till cirka 15- 20 kilometer. Systemet kan ha två robotar i luften samtidigt och varje robot kan nå en hastighet på över 3 mach.

Nya luftvärnsrobotsystem skall införas. Två nya toppmoderna luftvärnsrobotsystem kommer under de närmaste åren att tillföras Försvarsmakten och Luftvärnsregementet. RBS 98 som är en jaktrobot som har anpassats till att avfyras från en marklavett. Jaktroboten används av JAS 39 redan idag. Luftvärnsroboten kommer att finnas monterad på en marklavett som sitter på en splitterskyddad Bandvagn 410. Systemet överlämnades officiellt till regementet den 23 augusti 2019. Som synes på bilden avfyras roboten i horisontell avfyring. Roboten är utrustad med en IR målsökare. Räckvidden är mer än 10 km och höjdtäckningen mer än 5 km. Nästa toppmoderna robotsystem som tillförs organisationen är det amerikanska luftvärnsrobotsystemet Patriot. I Sverige kommer systemet att benämnas RBS 103. Ett system med mycket lång räckvidd, Systemet används av flera Natoländer (Bl.a. Grekland, Nederländerna, Polen, Spanien, Tyskland och USA). Systemet har medverkat i Kuwaitkriget, Irakkriget Gaza 2014 och syriska inbördeskriget med mycket goda resultat. Systemet levereras till regementet under de närmaste åren och som planerna ser ut idag kommer systemet vara infört och klart omkring 2025, då också RBS 97 Hawk utgår ur organisationen.

- Räckvidden är mellan 70- 140 km och har en höjdtäckning på ca 24000 meter.
- I varje eldenhet kommer att bestå av en ledningsplats, elverk, radar samt tre lavetter.
- Regementet har med dessa uppgifter ett stimulerande och spännande år framför sig.

Text: Bengt Jansson. Bilder: Bengt Jansson, Stefan Bratt och Carl Sjöstrand.

Ärtor & Berättelser

Nu är det dags igen för höstens Ärtor & Berättelser och det blir tre nya och intressanta berättelser. Och även i höst är det våra kära damer från Sövestad Lottakår som kokar den goda ärtsoppa som vi bjuder på och såklart även pankakor och hemlagad sylt som avslutar denna måltid. Hjärtligt välkomna till Ystads Militärhistoriska Museum!

26 september: Fleming Eklund
”Vad hände på Sandhammaren under kalla kriget?”

31 oktober: Emil Sjörup, Mats Rodenstam och Per Östgård
”Whisky & Mat!”

28 november: Peder Lamm
”Klenoder & Kuriosa.”

Anmälan via mejl till event@ymhm.se senast midnatt måndagen i respektive vecka så att vi får rätt mängd ärtor i blötläggning! Sövestadortens Lottakår börjar servera ärtorna klockan 12 och de följs av pannkakor, sylt och välvispad grädd, jämte en kopp kaffe. Berättelsen börjar ca 12:45 och det är färdigberättat vid 13:30-tiden. Betala de 150 kr med kontanter eller med Swish till 123 036 4034.

Ystads
Militär
Historiska
Museum

YSTADS MILITÄRHISTORISKA MUSEUM / NILS AHLINS GATA 19, YSTAD / WWW.YSTADSMILITARMUSEUM.SE

Utflykt
till Trelleborgen
i Trelleborg

Bild: Trelleborgs Museum / Linda Olofsson

Välkommen till utflykt med Kamratföreningen torsdagen 26 september!

Det går utmärkt att ta buss eller pågatåg. Väljer man att åka bil är det lämpligt att ställa bilen på P-platsen söder om Hamngatan, strax väster om Trelleborgs Central.

Program:

10.30 Samling vid gamla SJ-symbolen utanför ingången till Trelleborg C, för gemensam promenad till Trelleborgen.

11.00 Borgherren Ulf Bingsgård berättar och visar Trelleborgen. För den som ansluter på annat sätt startar turen vid Medeltidshuset, intill Bryggaregatan.

12-12.30 Kort promenad till Stortorget, Sjöormen (Axel Ebbe), Stadsparken (där Oscar II planterade en ek 1899) och Vattentornet (Ivar Tengbom), där vi kan äta en lättare lunch.

Kamratföreningen bjuder på visning och inträde till Trelleborg. Anmälan om deltagande och ev. lunch till Inga Berggren (ingaberggren@telia.com) före den 23/9 2019.

Påg i Skanör på femtiotalet och Luftvärnet på Falsterbonäset

Var man påg i Skanör på femtiotalet fanns det rätt mycket bus att ställa till med. När småskolan var slut på eftermiddagarna kunde vi till exempel reta gåsaflocken som under förnöjt onkande vid den tiden brukade vanka upp från Bakdjupet. Det var ett spännande bus med dubbla risker. Fröken Wikander eller magister Persson kunde få syn på oss från lärarummets fönster mot Dykerigatan. Och gässen var inte att leka med på den tiden. Flockens gåse kunde bre ut sina vingar och väsande söka nypa en i benen. Han bet hårt om han kom åt.

Ett spännande bus var också att på högsommaren, när höet var stackat på Näsets ängar, kana ner för böndernas höstackar. Det tyckte de inte om. Särskilt inte Knösabonden. Han var folkilsken, tyckte vi, men pågasteg var raskare än gubbakliv, då som nu. Och bäst för oss var nog det.

Och så fanns det bus som var lite mer officiellt ogillade. "Farliga tilltag...", sa de vuxna med betoning på farliga. Som att lägga saker på järnvägens skenor.

Men det gjorde vi i alla fall ibland, men med visst omdöme, vill jag nog säga. Vi la tretumsspik och koparslantar, ettöringar och tvåöringar, på rälsen ett par betryggande hundratal meter från stationen i Skanör, åt Ljungen till. Mellan det röda godsma-gasinet och den av grova stenblock byggda lastkajen, ungefär. Så väntade vi med spänning en bit in i Södra parken på tåget. Och tillplattade blev väl i alla fall spikarna.

Men det bus som de vuxna på den tiden nog ogillade mest, var när vi pågar for runt på skjutfältet i Falsterbo. "Tänk på Gunnar Tegnér..." sa man, "... han bankade på en patron med en sten när han var liten å miste ett öga!" Men om det var en patron han hittat där, eller om olyckan gått till på det sättet, det vet jag inte ens i skrivande stund.

Efterhand som stridsflyget utvecklades offensivt under första världskriget började man till försvar skjuta på flygplanen från marken. Först användes lätta fältartilleripjäser med särskilda lavetter. Men inom kort ledde vapenutvecklingen till att särskilda pjäser lämpade för följeeld konstruerades. Man kan säga, att i och med det hade luftvärnet som vapenslag uppstått.

Försvarsbeslutet 1925 i vårt land medförde inte bara den betydande krympning av vår krigsmakt som beslutet i första hand kommit att förknippas med. Inom artilleriet som vapenslag sattes i enlighet med beslutet ett nytt slags förband upp. Ett luftvärnsartilleriregemente. I den härordning som kom att gälla från 1936 behölls visserligen fortfarande luftvärnet inom fältartilleriorganisationen, men nu med en mer självständig ställning. Först under beredskapstiden, år 1942 närmare bestämt, samlades luftvärnsförbanden i Sverige i ett eget truppslag: Luftvärnet.

I småskolan lärde jag känna en påg som hette Krister Bergström. Han var en av de yngre i fiskarfamiljen Bergström. På rasterna brukade vi och andra skolpojkar klättra upp på skolgårdens Per-Albin fort och trängas och knuffas om platsen på den grå observationshuven. Det var ett slags "herre på täppan lek" och lite bus på samma gång, men bara för oss pågar. Tösarna hoppade rep eller hage och "bollade" med bollar i olika färger. Men när fröken Wikander kom ut på skolhusets trappa och klämtade i skolklockan sprang vi alla dit för nästa lektion.

Lars, några år äldre än när han gjorde busstrecken på skjutfältet

Krister och jag var inte bara tillsammans under skoldagen. På eftermiddagarna hände det att vi busade efter mod och förmåga. Vi lät gässen jaga oss. Vi lät Knösabonden hotta med näven efter oss. Och vi köpte för ett blygsamt belopp, kanske 25 öre, "en lös Bill" i Marianneboden som vi smulade sönder och rökte i smyg på Slottskullen i den trasiga majscolvspipa som Krister och jag hittat i Hamnen. "Det smakar bättre än torkade löv..." sa vi med vuxna tonfall till varandra. Men vi blev mera illamående av tobaken. Och det behövde vi inte tala om för varandra.

Kungl. Skånska Luftvärnskåren, under fyra årtionden med regementsstatus, Lv 4, är det förband som mest förknippas med Falsterbonäset. Kåren hade sina rötter i Kungl. Wendes Artilleriregemente, A 3, som redan tidigt det ödesdigra året 1939 beordrades att inom den egna organisationen i Kristianstad sätta upp en luftvärnsenhet, "Lv-förband A 3", Lv A 3.

Men redan under våren samma år förlades förbandet i Malmö och i beredskap när orosmolnen hopade sig över Europa. Från oktober 1941 organiserades förbandet under Östgöta luftvärnsregemente, A 10, men fortfarande som ett detachment i Malmö, under namnet Malmö Luftvärnsdivision, A 10 M. Och när luftvärnet blev ett eget truppslag 1942, fick det nu fristående förbandet namnet Kungl. Skånska Luftvärnskåren, Lv 4.¹⁾

¹⁾ Och för fullständighetens skull: först år 1962 blev Lvkåren regemente i samband med att eldrörluftvärnet kompletterades med luftvärnsrobotar. År 1982 flyttades regementet till Ystad och blev kår på nytt. Och 1997 var förbandets saga all; det lades ner. Det Skånska.

Den våren Krister och jag gick i andra klass i slutet av femtiotalet cyklade vi ett par gånger till Falsterbo och skjutfältet. Det skulle vara dagarna efter det att "L-v-fyra", som näsetborna sa, haft sina vårövningar på området. Övningarnas höjdpunkter var när de värnpliktiga fick skjuta efter bogserade luftmål med skarp ammunition. När luftvärnet hade grupperat för övningsskjutningar märktes det på hela Näset. Det lilla målflygplanet drog i en lång vajer det röda luftmålet, "korven", efter sig. Planet hade flera rundor som det brukade flyga gång på gång. En av dem gick först norrut längs stranden, så i en båge över Knösen och till sist, lite väster om bebyggelsen i Skanör, rakt tillbaka mot skjutfältet. Vi småpågar spanade efter planet och korven. Och lyssnade efter salvorna från Falsterbohållet, en tre, fyra skott i snabb följd: ... dunk, dunk, dunk, ... dunk, dunk, dunk, dunk.

När Krister och jag kom fram till skjutfältet satte vid våra cyklar lite i skymundan mot en stolpe med en gulsvalt skylt som sa både det ena och det andra om...

MILITÄRT ÖVNINGSOMRÅDE.

Så här i efterhand tror jag nog att vi hade rätt att vistas på skjutfältet när det inte var avlyst men då trodde vi det var förbjudet och tyckte det var spännande. Vi smög först runt och spanade efter soldater men ingen var kvar. Vid de nyligen lämnade pjäsplatserna var sandjorden uppökad. Här fann vi ett överkört mattgrönt trälock till en ammunitionslåda. Men det var så mosat att vi inte ens tog upp det från marken. Längre in bland tallarna fann vi däremot några lysande mässingshylsor. Och nu kunde Krister och jag briljera med vårt militära kunnande. "Det är kpisthylsor" sa jag. "Nio millimeter" sa Krister.

Redan 1939 började man skjuta luftvärnseld mot bogserade luftmål på Falsterbonäset. Skjutplatsen låg då på Stenudden, det vill säga omkring fyra km öster om det nuvarande militära övningsområdet i Falsterbo. Marken arrenderades av Kronan. Platsen var högst primitiv. Den saknade både byggnader och militära anläggningar. Men slog upp tält, lagade mat i kokkärror och grävde latriner.

Men nu var det så, att SJ ägde ett område i Ljungens sydvästra hörn som man avsatt för rekreativ ändamål till sin personal. År 1947 arrenderade staten, för Lv 4:as räkning, detta område som ny skjutplats. Och, 1962, överfördes markområdet till Fortifikationsförvaltningen som alljämt svarar för dess förvaltning.²⁾ Den nya skjutplatsen passade mycket väl för övningar med de pjäser som var vanliga ungefär från 1950 och i omkring trettio år därefter: främst Bofors berömda 40 mm luftvärnsautomatkanon. Trots att området inte var så stort kunde ett helt batteri sådana pjäser i stort sett grupperas fältmässigt på skjutplatsen. Man sköt också i Falsterbo med de efter beredskapstiden snart föräldrade 20 mm pjäserna och möjligen senare med den modernare 57 mm pjäsen.

Och Luftvärnsförbandet hade då verkat mellan två perioder av regementsindragningar och bidragit till vår beredskap och neutralitetsvakt under andra världskriget i en utsatt del av landet när det gällde överflygningar av främmande stridsflyg. Tankeväckande.

Säkerhetshuset på Skjutfältet.
Bild: Lennart Broberg

Till skydd för järnvägstransporter utvecklade Nazityskland under andra världskrigets senare del metoder för luftvärnseld från flakvagnar kopplade i de många godstågen med krigsmateriel och förnödenheter som då ständigt var i rörelse i Europa. Det blev till exempel vanligt med 20 mm luftvärnsautomatkanoner i kvadrupellavettage på en vagn i de långa tågsätten. Även de andra krigsförande länderna hade i regel järnvägsburet luftvärn i någon omfattning.

Men det var först efter andra världskrigets beredskapstid i vårt land som vår armé kom att genomföra försök med luftvärn mot flyg med lätta pjäser monterade på järnvägsvagnar.³⁾ Lv 2 i Linköping och Lv 5 i Göteborg var de förband som först prövade metoden. Och den 19 augusti 1953 hade turen kommit till Lv 4 och därmed till Falsterbonäset. Det skulle alltså bli skjuta av från ett tåg som rullade över Ljungen mot ett bogserat luftmål söder om järnvägslinjen mellan Ljunghusen och Skanör.

Man hade inför skarpskjutningen monterat de 20 mm luftvärnsautomatkanonerna på öppna godsvagnar. Pjäserna hade dragits efter lastbilar till Skanör och järnvägens lastkaj vid stickspåret öster om stadens stationshus.⁴⁾ Väl upplastade hade pjäserna förankrats i godsvagnarnas plankgolv. Det var inte värnpliktiga soldater från luftvärnsregementet som.

bemannade järnvägsvagnarna denna första skjutning utan befäl som i sin tur skulle tjänstgöra som instruktörer på repförband på hösten.

En hel rad säkerhetsåtgärder hade vidtagits inför den unika skarpskjutningen. En del av Kämpingebukten var avlyst för civil båttrafik och det avlysta havsområdet bevakades från en båt som patrullerade utanför avspärningen. Mera unikt var att länsstyrelsen i dåvarande Malmöhus län hade öppnat möjligheten att den enda vägen till och från Näset hölls avspärrad och fri från all trafik under skjutmomenten. Men trots att vägen under övningen alltså då och då hölls öppen, genomfördes skarpskjutningarna redan tidigt på morgonen denna augustidag för att minimera de civila olägenheterna. Och naturligtvis hade man en militär säkerhetsorganisation med en chef (posterad i tågets lok) som hade tillgång till ett radionät där skjutledaren på tåget, piloten i det målbugserande flygplanet, chefen för målbevakningsbåten i Kämpingebukten och befälen vid vägposteringarna ingick.

Säkerhetschefen hade stort besvär med att samordna sina resurser så att eldtilstånd kunde ges i de olika skjutmomenten. Målflyget skulle befinna sig i tillåten skjutsektor på lagom skjutavstånd. Tåget skulle avgå från Skanör i sådan tid att luftvärnsvagnen samtidigt rullade genom

den sträcka längs linjen över Ljungen som var tillåten för skjutning. Och de olika delarna av hans säkerhetsorganisation skulle ha lämnat klartecken.

Den första skjutningen ägde som nämnt rum i mitten av augusti 1953. Och redan i mitten av september samma år genomfördes en liknande övning med ett repförband som hade tre pjäströppar med tre eller möjligen fyra 20 mm luftvärnsautomatkanoner. Skjutledare var båda gångerna kaptenen Bertel Orton. Och säkerhetschef vid repförbandets övning var dåmera reservfänriken Sture Svantesson som var krigsplacerad som pjäströppchef på förbandet.

Pjäserna drogs i en riktning och målet i en annan. Och inte var siktena på luftvärnskanonerna moderna precis. Jag har svårt att tro övningarna lugnade det högre befälet när det gällde vårt luftförsvar.

Skjutplatsen var också trots sitt läge "mitt i Öresund mellan Kastrup och Sturup" även i senare tider ganska lätt att övervaka när det gällde säkerheten till havs och i luften. Som bekant är vattnet söder om skjutplatsen mycket långgrund, så större fartyg gick utanför automatkanonernas maxskottvidd, medan de mindre tog rutten genom Falsterbokanalerna och höll sig därmed utanför vänster skjutgräns. Och även om trafiken på flygplatserna var omfattande så styrs ju trafikflyget strikt i luftkanaler.

2) Näsetbor brukar kalla området för ett skjutfält. Och så brukar det också betecknas på civila kartor. Men artilleritekniskt bör det kallas en skjutplats. Ett skjutfält beskjuts, en skjutplats skjuter man från. I denna artikel får området heta skjutfält i ramberechtelsen men skjutplats i den del som handlar om luftvärnsregementet och dess övningsområden på Näset.

3) Fakta om försöken med järnvägsburet luftvärnsartilleri bygger på Frank Ortons artikel Ytterligare om luftvärnet på Näset i Kulturföreningen Callunas tidskrift på Ljungen 66/2017. Och vad som framgår i en illustration i den artikeln ur häftet Briglv på järnvägsvagn 1957.

4) Fakta om lastningen i Skanör har under arbetet med denna artikel lämnats av Bertil Björck som var elva år gammal vid tillfället och på pågärs vis noga följde militärens verksamhet. Björck minns att det var "ett djävla spikande" för att fästa pjäserna i godsvagnarna. Och att det, såvitt han minns, också var skjutpass under förmiddagen.

När Krister Bergström och jag nästan irrat oss trötta på skjutfältet gjorde vi så fyndet med stort F. Det var ett järnrör med gängor i ena änden och en konformad större klump i den andra. Hela föremålet var svartmålat men hade en brun bred rand målad runt klumpen. "En granat!" gissade Krister upphetsat men jag var mera osäker och lite harig. Var det något farligt? Men att det var ett prima fynd, det enades vi om. Krister vågade inte ta hem prylen, men jag var dum nog. Hela vägen hem från skjutfältet till Skanör skumpade den upp och ner min hojs pakethållare

Från början fanns det inte heller på Falsterbo skjutplats några faciliteter för truppen. Under lång tid framöver inkvarterades officerarna hos privatpersoner i Falsterbo medan de värnpliktiga liksom tidigare på Stenudden fick leva helt fältmässigt. Bortsett från ett tidigt av drivved och spillvirke hopsnickrat enkelt skjul, uppfördes de första byggnaderna på skjutplatsen 1950. Det var "en enkel befälsmäss typ raststuga, ett värmeskjul och en materielbod".

År 1960 byggdes en expeditjonsbarack. Under åren däremellan uppfördes ett par enkla förråd som trupparbeten. För ledning av målflygplanet och säkerhetsövervakningen uppfördes också en byggnad med tillhörande radiomast, liksom radarstationer för bevakning av lufttrummet och havsytan. Med tiden skulle permanenta tältbottnar byggas och elektrisk belysning för tälten dras fram.

År 1978, efter en lång tids önskemål och mycken väntan stod en modern byggnad färdig för den militära verksamheten på Falsterbo skjutplats; matsal, lektionssal och fritidsutrymme i ett. Men då var det redan på gång att flytta Lv 4 till Ystad.

Matsalen. Bild: Bengt Jansson

Efter Skånska Luftvärnsregementets flytt brukades under lång tid skjutplatsen för krigsförbandens repetitionsövningar. I våra dagar disponerar fortfarande försvarsmakten området även om det var länge sedan någon Boforspjäs dunkade där. Området används till andra övningar. Sommaren 2013 övade Hemvärnet och en fältartistergrupp hur artisterna skulle förhålla sig i om de råkade hamna under beskjutning. Bara för att ta ett exempel.

Den projektil, granat, blindgångare eller vad det nu var jag släpat hem gömde jag noga för de vuxna på Klockaregården. Så när den väl upptäcktes fram på sommaren det året blev det ett himla hallå. Men tursamt nog hade familjen stockholmssläkt på sommarbesök. Och en av släktingarna hade varit reservofficer. Han fick granska mitt nu som livsfarligt betecknade fynd. Han friade mig. Saken var nog någon slags projektil, trodde han. Men projektilens bruna band betydde "övning" och att klumpen var tung berodde på att den var fylld med cement, "barlastad", sa han, så någon blindgångare var det inte. Och något tändrör hade den inte heller, "Helt ofarlig..." sa släktingen "... låt pojken ha den att leka med...". Och det fick jag. Men lika rolig var den inte längre.

Vid pennan, Lars Melin

★★★

Källor.

Artikeln bygger på en ursprunglig artikel Luftvärnet på Näset av författaren i Kulturföreningen Callunas tidning på Ljungen nr 56 (2014).

Vidare har fakta hämtats ur Frank Ortons artikel Ytterligare om luftvärnet på Näset i samma tidning nr 66 (2017) när det gäller skjutning från järnvägsvagn.

Den ursprungliga artikeln källor: Lars Melins minnesanteckningar.

Braunstein, Christian (2003) Sveriges Arméförband under 1900-talet.

Luftvärnets historia. (1980) Militärhistoriska förlaget.

Svenska Armén genom tiderna. (1949) Utgiven i Malmö.

Artikel i Sydsvenskan 7 augusti 2014. Rock'n'roll spelar viktig roll i fält.

Gubbarna

hänger med än!

På trappan till Lars Gustafssons hus står i bakre raden fr.v. Sven-Göran Olsson, Lars Gunler och Lars Gustafsson. I främre raden fr.v. Christer Holm, Rutger Edwards, Magnus Edvinsson och Lars-Erik Blank.

Text och foto: Rutger Edwards

För åttonde gången har dessa grånande f.d. officerare samlats för en nostalgiträff. Vår gemensamma bakgrund är att vi rekryterades vid Lv 4 sommaren 1968. Vi genomförde aspirantskolorna, Krigsskolan Karlberg, truppslagsskolan och militärhögskolans allmänna kurs tillsammans, men efter Aspirantskola 2 hösten 1969 var vi uppdelade på Lv 2, Lv 4, Lv 6 och Lv 7. Men vänskapen och kontakterna har bestått. Sedan 2005 har vi samlats vartannat år på olika platser i landet och värdskapet har alternerat. 2005 i Visby, sedan Strängnäs, Halmstad, Ystad, Luleå, Stockholm, Göteborg och i maj i år i Åhus med Lars Gustafsson som värd och övningsledare. I programmet ingick, förutom mat, dryck och fin samvaro, bl.a. ett besök på Ravlunda övningsfält, där fanjunkare Anna Malm tog emot oss, Forsakar naturreservat och Artillerimuseet i Åsum. Guide vid museet var vår kurskamrat från Karlberg, Hugo Nystrand. Nästa träff blir 2021. Det infaller med ett planerat 50-årsjubileum för vår 179:e officerskurs vid Karlberg, så beroende på om och i så fall när jubileet genomförs har vi träffen då, annars är alternativet luftvärnets vagga, Karlsborg.

HAWK-Veteranerna på plats i Ystad

Så här 56 år efter utryckningen från Befälsskola RBS 67, så har vi nu åter haft vår årliga samling och denna gången i Ystad. Från det att vi 2014 började fira Utryckningen den 4 juni 1964, så har vi nu hunnit att träffats ett antal gånger. Det började med att vi måste finna rätt på namn och adress på dem som då ingick i Befälsskolan och kalla till återsamling. När detta detektivarbete var avslutat av den lilla kommitteen, så kändes ingen hejd på responsen. Lv-FYRINGEN har efter varje möte haft en artikel som beskrivit årets förehavande. I år blev det Ystad Militärhistoriska Museum på gamla Regementsområdet. Nu ett i raden av framträdande och spännande museer vi besökt under åren, bland annat Beredskapsmuséet i Djuramossa, F10 Flygmuseum, STEVNS FORT i Danmark, Garnisonsmuseet i Halmstad. Och som hedersgäster vid besöket på LvRegementet dekorerades vi med ÖB's Värnpliktsmedalj.

Emil Sjörup och Anders Fagerström

Detta något av vad vi hittills hunnit med genom dessa fåtal år. Självklart så hoppas vi på att ses flera år framöver. De som gjorde årets möte extra festligt och intressant var Emil Sjörup och Anders Fagerströms strålande guidning på muséet. Deras hängivna intresse och deras insatser för att hålla muséet levande och uppdaterat är beundransvärt. Även om Regementsbyggnader och området i Ystad inte fick militär verksamhet etablerat förrän efter 1897, så har militären präglat Ystad så långt tillbaka som i 225 år. Allt detta och mycket mer historia fram till nutid fick vi till livs genom en levande guidning. Även om HAWK-Systemet finns representerat med flera enheter på muséet, och så är det samtidigt fortfarande i operativ tjänst och utvecklar stor effekt! Något att vara stolt över.

Text & Bilder: Rolf Lindelöf

Från vänster: Lennart Wedman, Claes-Göran Kindlund, Hans Bertil Holmgren, Gideon Beil, Lars-Göran Bengtsson, Lars Werner, Lennart Åkesson, Rolf Lindelöf, Arne Alvevemark, Tord Lutherdal, Kjell Nilsson.

Höstens Kamratträff med teater i Ystad

Spärra redan nu kalendern tisdag 22 oktober åt höstens Kamratträff tillsammans med Beredskapsteatern på Ystads Militärhistoriska Museum.

För sjätte året i rad kan vi roa oss med att följa GENREPET till Beredskapsteaterns uppsättning "Kaos i kabyssen" på Ystads Militärhistoriska Museum. Vi samlas kl. 18.00 och pjäsen börjar 15 minuter senare. I pausen serveras förrätten och efter andra akten går vi till bords igen för huvudrätt, kaffe och utbyte av lite tankar.

Anmälan via mejl till Skattmästaren larsoddshammar@gmail.com eller telefon 0734-13 16 83 senast måndagen den 14 oktober.

Betalning 250 kr + dryck sker på plats (Swish eller kontant). Icke medlem 350 kr + dryck.

Obs! Max 50 platser, så försäkra dig om en plats i tid!

Beredskapsteatern och Ystads Militärhistoriska Museum
PRESENTERAR EN TEATERBÅT FRÅN FÖR TILL AKTER

KAOS I KABYSSEN

Manuskript Lars Ransheim och Carina Björk
Regisor Andreas Ransheim
Regiassistent Annette Jarl
Musikarr. Tobias Tjardahl

Kaos i kabyssen spelas 25 oktober t.o.m 10 november 2019

PREMIÄR fred. 25 okt. kl 19.00
Spelas sedan lörd 26 okt. kl 16.00
Sönd. 27 okt. kl 16.00
Fred. 1 nov. kl 19.00
Lörd. 2 nov. UTSÅLD FÖRESTÄLLNING!
Sönd. 3 nov. kl 16.00
Fred. 8 nov. kl 19.00
Lörd. 9 nov. kl 16.00
Finalföreställning sönd. 10 nov. kl 16.00

Biljettpris 250:- Vid köp av 6 biljetter eller fler får du 10% rabatt, dvs 225:- per biljett. Barn under 7 år gratis. Förriskningar och tilltugg i pausen ingår

Tack till YstadTryck som sponsrar oss med upptryckning av manus, affischer, A5 annonsblad, biljetter och program.
Tack också till ICA Kvantum Ystad som sponsrar oss med de goda kakorna i pausen och MW/Total med kaffet samt Ystad Bokhandel med våra biljetter.

Nils Ahlins Gara 19, Ystad (inne på Regementsområdet)

Förfrågningar och bokning: lars.ransheim@ystad.nu

Biljetter kan köpas hos Ystad Bokhandel på Stortorget. (OBS Endast kontant betalning)

ÅRET ÄR 1958 och resor och framför allt kryssningar börjar bli på modet. Den gamla pansarkryssaren Tre Kronor ska huggas upp. En miljonär – Emil Jarde – vill rädda henne och låta bygga om henne till ett civilt kryssningsfartyg. Han gör upp affären med flottans representant kapten Wilgot Sjöman som med sin besättning följer med i köpet. Snart blir Tre Kronor ett attraktivt fartyg och folk strömmar till för att embarkera inför jungfruresan!

1 okt	Lars E T Andersson	Ystad	60 år
10 okt	Hans-Göran Lundgren	Nyköping	75 år
22 okt	Kaj-Sune Lagnebo	Ystad	70 år
8 nov	Anders H Holmström	Limhamn	60 år
14 nov	Ralf Danielsson	Höllviken	70 år
27 nov	Ove Ivansson	Ystad	65 år
27 nov	Lars Lundström	Ödeshög	75 år
6 dec	Lage Persson	Halmstad	75 år
10 dec	Stefan Eriksson	Ystad	65 år
10 dec	Bo Svensson	Sjöbo	80 år
12 dec	J-A Darlin	Nacka	85 år
17 dec	Bo Ericsson	Malmö	95 år
25 dec	Kent Hansson	Halmstad	65 år
1 jan	Thomas Nilsson	Ystad	75 år
2 jan	Lisbeth Sälgebäck	Uppsala	85 år
3 jan	Björn Aussenius	Malmö	75 år
6 jan	Kjell Jeppsson	Lomma	80 år
6 jan	Allan Törnqvist	Trelleborg	95 år
8 jan	Sven-Olof Ohlsson	Malmö	85 år
17 jan	Thomas Lantz	Ystad	75 år
18 jan	Ulla Svensson	Gränna	85 år
20 jan	Emil Sjörup	Ystad	70 år
22 jan	Agne Persson	Ystad	80 år
6 feb	Margareta Ryberg	Sjöbo	65 år
13 feb	Per Östgård	Ystad	65 år
14 feb	Torsten Granlund	Vidsele	85 år
14 feb	Elvir Hassmarker	Abbekås	80 år
22 feb	Sven Törnqvist	Skanör	70 år
23 feb	Erik Kraft	Klintehamn	85 år
06 mar	Carina Andersson	Ystad	60 år
9 Mar	Leif Persson	Helsingborg	70 år
12 Mar	Jan Carendi	Stockholm	75 år
15 Mar	Anja Hansson	Köpingebro	65 år
26 Mar	Kjell Åkesson	Gärnsås	85 år
26 Mar	Bengt-Åke Nilsson	Ystad	70 år
30 mar	Rolf Lindelöf	Helsingborg	80 år

Händelser under hösten!

19 augusti

Styrelsemöte nr 3 MilMus Ystad Kl. 18.00

13 september

Lv-FYRINGEN nr 3-4

26 september

Dagsutflykt till Trelleborg Kl. 10.30

26 september

Ärtor & Berättelser MilMus Ystad Kl 12.00

29-30 september

Styrelsens planeringsdag + styrelsemöte nr 4 Hallamölla Gård. Start söndag Kl. 18.00

22 oktober

Kamratträff med teater MilMus

31 oktober

Ärtor & Berättelser MilMus Ystad Kl. 12.00

28 november

Ärtor & Berättelser MilMus Ystad Kl. 12.00

2 december

Styrelsemöte nr 5 MilMus Ystad Kl. 18.00

4 december

Luftvärnsregementets Kamrater

Efterlysning!

Kasernerna på Lv 4 i Malmö hade olika namn, 3.Batteriet hade namn efter Cardell. Men vad hette; 1.Batteriet, 2.Batteriet och 4.Batteriet? 5. och 6.Batteriet benämndes vad jag kommer ihåg "nya kasernen".

Meddela på enklaste sätt till lvfyringen@lv4.org
Redaktören